

ಸತ್ಯವಿಶೇಷ? ಎಮ್ಮೆ ಸುಳಿತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ವಿವರಾವನ್ನು ಯಾರಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದದು ಅಂತ ತಾಕೆತು ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಹೊಳೆಣಿಗೆ ಕರೆದುಹೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬನ್ನ ಹಾಲು ಕೊಟ್ಟಿ, ಚಾಕಲೇಟು ಕೈಗಿತ್ತು ಕಳಿಸಿದರೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗುಟ್ಟಿನಲ್ಲೇ ಒಂದೆ ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ಹೊಳೆ ಉರಿಸಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಮೇಲರೆಲ್ಲಾ ವಿವರ ಶೀತ ಜ್ಞರವೊಂದೇ ಭಯಾನಕ ಜ್ಞರವಾಗಿತ್ತು. ಇತ್ತಿಚೆಗೆ ವೈದ್ಯ ವಿಚಾನದ ಪ್ರಗತಿಯ ಫಲವಾಗಿ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳು ಅಂತನಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗೆಲ್ಲಾ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಹಾಳು ಮೂರು ಶೀತ ಜ್ಞರಗಳಲ್ಲಾ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಗತಿಯೇ ಅಲ್ಲ ಅನ್ನಪ್ರಾರ್ಥಮಟ್ಟಿಗೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಬದುಕು ನಮಗೆ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ಅಯ್ಯಿತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾವು ಇರುವುದಕ್ಕೆ, ಇಲ್ಲದಕ್ಕೆ ವ್ಯಧಾ ಕೊರಗಿ ಬದುಕನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ಯಾತಕಾಗಿ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಡಕನ ಪರಿಯೇ ಹಾಗೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಇದು ಸತ್ಯವೇ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಬಡಕನ ಜೊತೆಗೆ ಇಂತಹ ಕೊರಗುವಿಕೆಯೂ ಒಂದು ಜ್ಞರದ ತಾಪದಂತೆ ಅಂಟಕೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ? ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಲವರು ಹೀಗೆ ಸುಮ್ಮೀಗೆ ಹೊರಗಿ ಹೊರಗಿ ಜ್ಞರ ಹಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಉಂಟು. ಇನ್ನು ಈಗ ಕಾಯಿಲೆಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಲು ಬೇಕಾದಮ್ಮೆ ಪಳಗಿದ ವೈದ್ಯರ ದಂಡೇ ಇದ್ದರೂ ಸಾಕಮ್ಮೆ ಜೀವಧಿಗಳು ಲಭ್ಯವಿದ್ದರೂ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಿರುವ ನಾನಾ ಜ್ಞರಗಳನ್ನು ಅವರಿನೆ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಜ್ಞರ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಇಂತಹದೇ ಅಂತ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರಣ ಹೂಡ ಬೇಳೆಲ್ಲ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಪ್ರೇಮ ಜ್ಞರ, ಪರೀಕ್ಷೆ ಜ್ಞರ, ಟೀಚರ್ ಹೆದರಿಕೆಗೆ ಜ್ಞರ, ಅಪ್ಪುನ ಹೆದರಿಕೆಯ ಜ್ಞರ... ಹೀಗೆ ಇಂತಹ ಕೆಲ ಕೆಲ್ಲ ಜ್ಞರಗಳಿಲ್ಲವೂ ಆಯಾ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತೆ, ವರ್ಯೋಮಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಬೆಂಬಿಡದೆ ಕಾಡುವುದುಂಟು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಸಹಜ ಜ್ಞರಗಳಾದರೂ ಕೆಲವೋಮೈ ಇಂತಹ ಖಾಸಗಿ ಜ್ಞರಗಳಿಲ್ಲ ಹದ್ದು ಏರಿ ವಿಕೌಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಮಾಡುವ ಸಂಭವವನ್ನೂ ಅಲ್ಲಾಗೇಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ಒಮ್ಮೆ ಹಾಸ್ಯೋಲ್ಲಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲ ಕಂಡೆಗಳಲ್ಲಾ ಮಲೇರಿಯಾ ಜ್ಞರದ್ದೇ ಕಾರುಬಾರು. ಮಲೇರಿಯಾದಿಂದಾಗಿ ಇವತ್ತು ಇಮ್ಮೆ ಜನ ಅಸು ನೀಗಿದರು, ಇಮ್ಮೆ ಜನ ಆಸ್ತುತ್ತೇಗೆ ದಾಖಿಲಾದರು ಎಂಬಿತ್ತಾದಿ ವರದಿಗಳು ಮಾಡ್ದಿರುವುದು ಮೂಲಕ ಬಿತ್ತರಗೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ತಲ್ಲಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೂ ಇಂತಹ ಜ್ಞರಗಳಿಲ್ಲವೂ ನಮಗೆ ತಟ್ಟಲಾರವು ಅಂತ ಹುಂಬ ದ್ವೈಯರ್ದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಹಾಸ್ಯೋಲ್ನಿನ ನನ್ನ ಗೆಳತಿಯೊಬ್ಬಿಗೆ ತೇವೈ ಜ್ಞರ ಬಂದು ಅದು ಮಲೇರಿಯಾ ಅಂತ ಸಾಬೀತಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಾವುಗಳಿಲ್ಲ ತತ್ತರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅಪ್ಪ, ಅಮೃತಮೃತ ತಂಗಿಯಿರ ನೆನಪಾಗಿ ಅನಾಥ ಭಾವ ಆವರಿಸುತ್ತೇತ್ತು. ಈಗ ಜ್ಞರ ಬಂದಾಕ್ಷಣ ಉಪಕ್ಕೆ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ರಕ್ತ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ವಾಸಿ ಅಂತ ಎಲ್ಲರೂ ತೇಮಾನಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ರಕ್ತ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಸೂಚಿಯಿಂದ ಚುಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ನಾವು ಏನೆಲ್ಲಾ ದಿಧಿರ್ ನೋವುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಬಿದ್ದು ಕಾಲಿಗೆ ಪೆಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಪೆಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟರೆ, ತಿವಟಿದರೆ, ಗಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ... ಹೀಗೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋವುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಸೂಚಿಯಿಂದ ಚುಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನೋವೆಂದರೆ ಹೌಹಾರಿ ಗಾಬರಿ ಬಿಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೂ ಅನಿವಾರ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವುಗಳಿಲ್ಲರೂ ಸರಕಾರಿ ಆಸ್ತುತ್ತೇಗೆ ದೌಡಾಯಿಸಿ